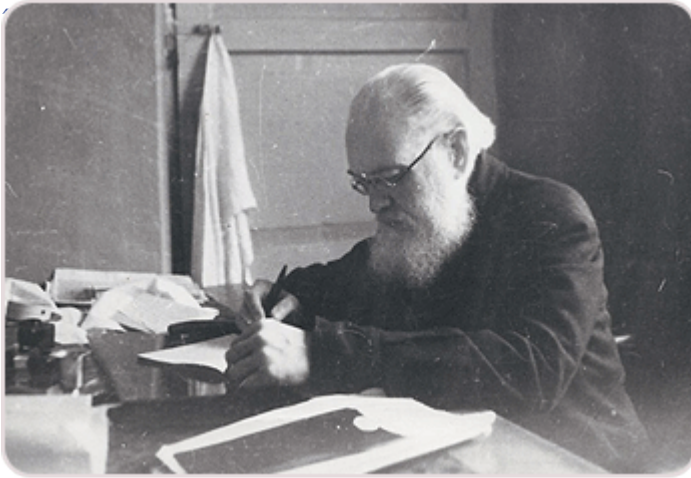

Συζητώντας με έναν κομπλεξικό ...περί Θρησκείας (Άγιος Λουκάς ο Ιατρός)

[Λουκάς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

«Ρώσος γιατρός, χειρουργός και

καθηγητής Ιατρικής στο πανεπιστήμιο της Τασκένδης, στις αρχές του περασμένου αιώνα. Σε όλη τη ζωή του δημοσίευσε σαράντα σπουδαία επιστημονικά έργα. Θεωρείται πρωτοπόρος στο ζήτημα της αναισθησίας πριν από μία χειρουργική επέμβαση. Σε ηλικία 33 ετών έκανε μια σημαντική τομή στην ιατρική επιστήμη. Επειδή η γενική αναισθησία ήταν πολύ επικίνδυνη - συχνά πιο επικίνδυνη από την ίδια την επέμβαση - εφάρμοζε μια δική του μέθοδο τοπικής αναισθησίας. Με αυτή του τη μέθοδο, πραγματοποίησε πάνω από 500 χειρουργικές επεμβάσεις με μεγάλη επιτυχία».

Ο συνομιλητής μου είναι εντυπωσιασμένος. Συνεχίζω...

«Τιμήθηκε με το βραβείο Στάλιν, την κορυφαία τότε τιμητική διάκριση της Ρωσίας. Μάλιστα τα χρήματα από το βραβείο τα μοίρασε σε φτωχούς».

«Τέτοιους επιστήμονες και ανθρώπους χρειαζόμαστε και σήμερα», λέει με έκδηλο θαυμασμό ο συνομιλητής μου.

«Πολεμήθηκε όμως έντονα από το καθεστώς και με δυσκολίες συνέχισε το επιστημονικό και ιατρικό του έργο».

«Ε, τι περιμένεις; Όλοι οι μεγάλοι κάπως έτσι αντιμετωπίζονται και μάλιστα για κομματικούς λόγους».

«Ήταν πιστός Χριστιανός στην κομμουνιστική τότε Ρωσία και στο χειρουργείο είχε πάντα την εικόνα της Παναγίας. Πριν από κάθε χειρουργείο, με ένα βαμβάκι ποτισμένο με ιώδιο έκανε το σημείο του σταυρού στο σημείο του σώματος, όπου θα γινόταν η τομή».

Η έκπληξή του ήταν έκδηλη και μόλις και ψέλλισε:

«Τι είναι αυτά που μου λες; Τι χρειάζονται όλα αυτά;»

«Πού είναι το πρόβλημα; Ποιες αποδείξεις έχεις ότι δεν χρειάζονται; Αυτός το πίστευε και έπαιρνε δύναμη και κουράγιο. Εσύ θα εμπιστευόσουν έναν χειρουργό που νομίζει ότι τα ξέρει όλα ή κάποιον που αφήνει και ένα μέρος της δουλειάς και σε κάποιον άλλον; Σκέψου ότι στην εποχή του οι θρησκευόμενοι το έβρισκαν φυσιολογικό και οι άθεοι συνάδελφοί του το είχαν συνηθίσει και δεν είχαν πρόβλημα. Όπως σου είπα, το καθεστώς είχε πρόβλημα».

«Αυτά είναι караγκιοζιλίκια και δεισιδαιμονίες. Είναι εμπόριο ελπίδας», μου λέει αναστατωμένος.

«Ξέχασα να σου πω ότι ήταν αφιλοχρήματος. Τι έγινε; Έπαψε τώρα να είναι σπουδαίος επιστήμονας και άνθρωπος; Λόγω πίστης διαγράφεται αμέσως το επιστημονικό και συγγραφικό του έργο; Πάει περίπατο η επιστημονική του πρωτοπορία; Στη συνέχεια της ζωής του χειροτονήθηκε και έγινε μάλιστα και επίσκοπος, συνεχίζοντας παράλληλα να χειρουργεί και να διδάσκει την Ιατρική επιστήμη. Είναι ο άγιος Λουκάς, επίσκοπος Συμφερουπόλεως Κριμαίας».

Τα τελευταία λόγια τα άκουσε μάλλον η πλάτη του...

Παναγιώτης Ασημακόπουλος
Δρ. Θεολογίας - Καθηγητής

Πηγή: theologosnaf.blogspot.gr